

gaaende Udkastet fra Hærens højeste Myndigheder, fratalt det at komme frem med noget Forslag i den omhandlede Retning; thi om end Tanken fra nogle Sider blev optaget med Varme, blev den fra andre stærkt fraraadet, og navnlig fremhævedes der, at den nuværende Ordnings Hovedfortrin, de store Rekrutstyrker, der tillade en fylldig Indøvelse af Tjenesten i Kompagni og Bataillon, og som derfor have en saa væsentlig Betydning for Befalingsmændenes Uddannelse, for en stor Del gik tabt.

Et senere Forslag, gaaende ud paa at fordele Rekrutstyrken til 15 Batailloner, har ligeledes været underkastet en indgaaende Prøvelse. Ved denne Ordning, hvor hver Bataillon hvert andet Aar vil faa tilbøjet en Styrke af ca. 400 Rekruter, en Styrke, der dog nogenlunde tillader Indøvelsen af de forskjellige Former i Bataillon og Kompagni, vil der raades noget Bød paa det ved den nuværende Tjenesteomgang skabte uheldige Forhold, at Befalingsmændene og da navnlig Bataillons- og Kompagnichefer, i saa lange Tider af den 3-aarige Periode maa undvære en tilstrækkelig fylldig tjenstlig Virksomhed. Men samtidig medfører Ordningen nye Ulemper af forskjellig Art; den passer saaledes ikke heldig sammen med de nuværende Garnisonsforhold, ej heller med det tredelte Regiment, idet Rekrutstyrken ved Regimenterne det ene Aar vil være dobbelt saa stort som det andet; den frembringer Forskjellighed med Hensyn til de værnepligtige Befalingsmænds og de Meniges Vilkår ved Gjenindtællelse, og endelig vil der, navnlig paa Grund af de fra Aar til andet saa ulige store Rekrutstyrker ved et Regiment, fremstille sig særregne Vanskeligheder ved Forslagets Gjenneførelse, navnlig hvad Indkvartering, Øvelseslokaler og Øvelsespladser angaar.

Da saaledes ingen af de 2 Planer kan siges at give en tilstrækkelig tilfredsstillende Løsning, agter Ministeriet ikke for Tiden at fremkomme med noget Forslag af gennemgribende Art med Hensyn til Ordningen af Tjenesteomgangen ved Fodfolket. For dog saa vidt muligt at raade Bød paa nogle af Ulemperne ved den nuværende Ordning stiller Ministeriet Forslag om en mindre fremtrædende Foranstaltning, gaaende ud paa at tildele Novemberholdet til en af de 2 Batailloner, der ikke have uddannet Aarets Aprilhold. Hvis t. Ex. af Aargangen 1888 Aprilholdet indtælles til Regimentets 1ste Bataillon, kan samme Aargangs Novemberhold indtælles til Regimentets 2den Bataillon og dernæst af Aargangen 1889:

Aprilholdet til Regimentets 3die Bataillon,

Novemberholdet til Regimentets 1ste Bataillon,

og af Aargangen 1890,

Aprilholdet til Regimentets 2den Bataillon,

Novemberholdet til Regimentets 3die Bataillon o. s. fr.

Ved en saadan Tjenesteturnus vil vindes Fordele i begge ovennævnte Retninger; det mindre Novemberhold følger ikke umiddelbart oven paa det større Aprilhold, og Befalingspersonalet bestjæftiges mere jævnt, idet det Tidrum, i hvilket intet Mandskab holdes til Tjeneste, bliver delt. Gjenmeførelsen af denne Foranstaltning kræver ifkun en mindre Ændring i Hærens Bestemmelser angaaende Gjenindtællelserne, som findes optaget i § 2, og har ingen pekuniære Følger.

§ 2, tredje Stykke, omhandler Forstærkningens Indtællelse, til Øvelser, idet Ministeriet indtrængende maa forlange, at Hærens Løsteparagraf i saa Henseende opfyldes. Som mangfoldige Gange udtalt, kunne Forstærkningsafdelingerne, naar de aldrig indtælles til Øvelse, ikke anses for krigsdugtige. Forslaget gaar derfor ud paa, at Bestemmelsen i Hærløven, at Forstærkningsbataillonerne hvert andet Aar kunne afholde større Øvelser, forandres til, at Øvelser med Forstærkningsbataillonerne skulle afholdes. I Stedet for som i Hærløven anordnet at afholde disse hvert andet Aar paa 15 Dage med indtil 400 Underkorporaler og Mængde af de yngste Aargange foreslaas det at afholde dem aarlig paa 12 Dage med den yngste Aargang. Mønstringen af dem kan da bortfalde.

Forslaget om en Forøgelse af det Antal af Sekondlieutenanter, der ved Fodfolket skal holdes til Tjeneste, fremkommer, fordi det i Hærløven fastsatte Antal af lønede Sekondlieutenants Numre er saa ringe, at der, naar Antallet af de Sekondlieutenanter fra drages, der til Stadighed maa forudsættes at være tilstede som Elever i Officerstolens yngste og næstældste Klasse, ikke tør paaregnes lønede Numre i tilstrækkeligt Antal til at give de ved Sekondlieutenantskolen bestaaende Elever, som ønske at blive til Tjeneste, Lejlighed til at erholde Udnævnelse til Sekondlieutenanter og efter en vis Tids god Tjeneste som saadanne at erholde Orlovspenge samt Afgang til forskjellige Bestillinger i Civilstaten. Selvsjælgelig er Foranstaltningen ogsaa til Nytte for Hæren.

I de senere Aar have flere Kompagnier skiftevis maattet staa ledige, ligesom ogsaa enkelte Kompagnier til Stadighed have maattet undvære deres ældste Underofficer, Stabssergenten, idet det har været nødvendigt at